ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1987

Vyhlásené: 29.09.1987 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

77

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 13. júla 1987
o Zmluve medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Indie o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu

Dňa 27. januára 1986 bola v Dillí podpísaná Zmluva medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Indie o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a Protokol k nej.

So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident Československej socialistickej republiky ju ratifikoval.

Zmluva nadobudla platnosť na základe svojho článku 28 dňom 13. marca 1987.

Český preklad Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.[1])

Minister:

Ing.Chňoupek v. r.

ZMLUVA medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Indie o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu

Vláda Československej socialistickej republiky a vláda Indie, prajúc si uzavrieť Zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu, dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch.

Článok 2

Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

1. Dane, na ktoré sa táto Zmluva vzťahuje, sú:

   (a) v Indii:

   (1) daň z príjmu so zvýšením podľa zákona o dani z príjmu č. 43 z roku 1961;

   (2) dodatková daň podľa zákona o dodatkovej dani zo zisku spoločností č. 7 z roku 1964 (ďalej nazývané „indická daň“);

   (b) v Československu:

   (1) odvod zo zisku a daň zo zisku,

   (2) daň zo mzdy,

   (3) daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti,

   (4) poľnohospodárska daň,

   (5) daň z príjmov obyvateľstva a

   (6) domová daň (ďalej nazývané „československá daň“).

2. Zmluva sa bude tiež vzťahovať na všetky totožné alebo podstatne obdobné dane, ktoré budú ukladať zmluvné štáty po podpise tejto Zmluvy popri daniach uvedených v odseku 1 tohto článku alebo namiesto nich.

3. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú ku koncu každého roka oznamovať všetky významné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných zákonoch upravujúcich dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, a zašlú si odpisy príslušných zákonov a vyhlášok.

Článok 3

Všeobecné definície

1. V tejto Zmluve, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:

   (a) výraz „India“ označuje územie Indie a zahŕňa pobrežné vody a vzdušný priestor nad nimi a všetky iné morské pásma, nad ktorými India vykonáva zvrchované práva a iné práva a právomoci podľa indických zákonov a v súlade s medzinárodným právom a s Dohovorom Organizácie Spojených národov o morskom práve;

   (b) výraz „Československo“ označuje Československú socialistickú republiku;

   (c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú Indiu alebo Československo, ako to vyžaduje súvislosť;

   (d) výraz „daň“ znamená indickú daň alebo československú daň, ako to vyžaduje súvislosť;

   (e) výraz „osoba“ má význam určený daňovými zákonmi platnými v príslušných zmluvných štátoch;

(f) výraz „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo každú podstatu, ktorá sa posudzuje ako spoločnosť podľa daňových zákonov príslušných zmluvných štátov;

(g) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný osobou majúcou bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte a podnik prevádzkovaný osobou majúcou bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte;

(h) výraz „príslušný úrad“ označuje v prípade Indie Ministerstvo financií ústrednej vlády (odbor štátnych príjmov) a v prípade Československa ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho riadne splnomocneného zástupcu.

2. Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný, má pre aplikáciu ustanovení tejto Zmluvy jedným zo zmluvných štátov význam, ktorý má podľa zákonov platných v tomto zmluvnom štáte, ktoré upravujú dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

Daňový domicil

1. Výraz „osoba majúca bydlisko alebo sídlo v zmluvnom štáte“ znamená na účely tejto Zmluvy akúkoľvek osobu, ktorá sa podľa daňových predpisov tohto zmluvného štátu považuje za osobu bývajúcu v tomto zmluvnom štáte, prípadne majúcu v tomto zmluvnom štáte sídlo.

2. Ak má fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 bydlisko v oboch zmluvných štátoch, určí sa jej bydlisko na účely tejto Zmluvy podľa týchto pravidiel:

(a) Bude sa predpokladať, že táto osoba má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, bude sa predpokladať, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, s ktorým sú jej osobné a hospodárske vzťahy najužšie (v ďalšom texte „stredisko životných záujmov“).

(b) Ak sa nemôže určiť zmluvný štát, v ktorom má táto osoba stredisko životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom z oboch zmluvných štátov, bude sa predpokladať, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava.

(c) Ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo ak sa obvykle nezdržiava v žiadnom z nich, bude sa predpokladať, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, ktorého je štátnym občanom.

(d) Ak je táto osoba štátnym občanom oboch zmluvných štátov alebo ak nie je štátnym občanom žiadneho z nich, rozhodnú príslušné úrady zmluvných štátov otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak iná osoba, než fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 sídlo v oboch zmluvných štátoch, bude sa predpokladať, že má sídlo v tom zmluvnom štáte, v ktorom je miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5

Stála prevádzkáreň

1. Výraz „stála prevádzkáreň“ označuje na účely tejto Zmluvy trvalé zariadenie pre podnikanie, v ktorom podnik vykonáva úplne alebo sčasti svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkáreň“ zahŕňa:

(a) miesto vedenia;

(b) závod;

(c) kanceláriu;

(d) továreň;

(e) dielňu alebo skladisko;

(f) baňu, lom, nálezisko nafty alebo iné miesto ťažby prírodných zdrojov;

(g) stavenisko, montáž alebo dozor nad nimi, ak také stavenisko, montáž alebo dozor trvajú dlhšie ako 6 mesiacov alebo ak taká montáž alebo dozor súvisiaci s predajom strojov alebo

zariadení netrvajú dlhšie ako 6 mesiacov, ale výdavky, ktoré sa majú platiť za montáž alebo dozor, presahujú 10% predajnej ceny strojov alebo zariadení.

3. Výraz „stála prevádzkáreň“ nezahŕňa:

   (a) zariadenie, ktoré sa využíva iba za účelom uskladnenia alebo vystavenia tovaru patriaceho podniku;

   (b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom uskladnenia alebo vystavenia;

   (c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom jeho spracovania podnikom druhého zmluvného štátu;

   (d) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;

   (e) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom reklamy, poskytovania informácií alebo vedeckých rešerší, ak také činnosti majú iba prípravný alebo pomocný charakter pre výrobnú alebo obchodnú činnosť podniku. Toto ustanovenie sa však nepoužije, ak podnik udržiava trvalé zariadenie pre podnikanie v druhom zmluvnom štáte na iný účel alebo na iné účely než tie, ktoré sú uvedené v tomto odseku.

4. Osoba konajúca v jednom zmluvnom štáte za podnik alebo v zastúpení podniku druhého zmluvného štátu - iná ako nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 5 - sa bude považovať za stálu prevádzkáreň tohto podniku v prvom zmluvnom štáte, ak:

   (a) má a obvykle vykonáva v tomto zmluvnom štáte plnomocenstvo opravňujúce ju konať a uzavierať zmluvy v mene podniku, pokiaľ jej činnosť nie je obmedzená na nákupy tovaru pre podnik, alebo

   (b) obvykle udržiava v prvom zmluvnom štáte sklad tovaru patriaceho podniku, z ktorého pravidelne dodáva tovar v zastúpení podniku, alebo

   (c) obvykle zhromažďuje objednávky v prvom zmluvnom štáte výhradne alebo takmer výhradne pre podnik alebo pre podnik a iné podniky, ktoré sú ním ovládané alebo majú na ňom účasť zabezpečujúce im právo podnik riadiť.

5. Nepredpokladá sa, že podnik jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkáreň v druhom zmluvnom štáte len preto, že tam vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, pokiaľ tieto osoby konajú v riadnom rámci svojej činnosti.

6. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá vykonáva činnosť v tomto druhom zmluvnom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo inak), neurobí sama osebe z jednej z oboch spoločností stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

7. Bude sa predpokladať, že podnik jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkáreň v druhom zmluvnom štáte, ak vykonáva činnosť, ktorá pozostáva zo zabezpečovania služieb verejne vystupujúcich umelcov (ako divadelných, filmových, rozhlasových a televíznych umelcov a hudobníkov) alebo zo športovcov v tomto druhom zmluvnom štáte, pokiaľ podnik nie je priamo alebo nepriamo, úplne alebo podstatne podporovaný z verejných prostriedkov vlády prvého štátu v spojení so zabezpečovaním takých služieb.

Článok 6

Príjem z nehnuteľného majetku

1. Príjem z nehnuteľného majetku sa môže zdaniť iba v zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.

2. Výraz „nehnuteľný majetok“ sa určí v zhode s právom a zvyklosťami zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. Výraz v každom prípade zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý i mŕtvy inventár užívaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, na ktoré sa aplikujú ustanovenia občianskeho práva o pozemkovom vlastníctve, právo požívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby poskytované ako náhrada za ťažbu alebo za právo na ťažbu nerastných ložísk, naftových prameňov, lomov a iných prírodných zdrojov. Lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú na príjem plynúci z priameho užívania, nájmu alebo akéhokoľvek iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú takisto na príjem z nehnuteľného majetku podniku a na príjem z nehnuteľného majetku užívaného na vykonávanie nezávislých odborných služieb.

Článok 7

Priemyselné a obchodné zisky

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik takú činnosť vykonáva, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pričítať
   (a) tejto stálej prevádzkárni;
   (b) predajom tovaru v tomto druhom štáte, ak ide o tovar rovnakého alebo podobného druhu ako tovar predaný prostredníctvom tejto stálej prevádzkárne; alebo
   (c) iným činnostiam vykonávaným v tomto druhom štáte, ak ide o rovnaké alebo podobné činnosti ako tie, ktoré sa vykonávajú prostredníctvom tejto stálej prevádzkárne.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa s výhradou ustanovenia odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by mohla podľa očakávania docieliť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a obchodovala úplne nezávisle s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou. V každom prípade, ak sa nemôže určiť správna suma ziskov, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, alebo ak jej určenie pôsobí výnimočne ťažkosti, môžu sa zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, odhadnúť rozumným spôsobom.
3. Pri určení ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady, ktoré sa vynaložili na činnosť tejto stálej prevádzkárne, včítane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň umiestnená, alebo inde, a to v súlade s ustanoveniami a s výhradami obsiahnutými v daňových zákonoch tohto štátu. Nepovolí sa však odpočítať sumy, ktoré zaplatila (inak než ako náhrada skutočných výdavkov) stála prevádzkáreň vedeniu podniku alebo niektorej inej jeho kancelárii vo forme licenčných poplatkov, náhrad alebo iných podobných platieb za využívanie patentov, know-how alebo iných práv, alebo vo forme provízie, iných platieb za osobitné poskytnuté služby, za správu a riadenie alebo, pokiaľ nejde o bankový podnik, vo forme úrokov z peňazí zapožičaných stálej prevádzkárni. Podobne pri určení ziskov stálej prevádzkárne sa neprihliadne na sumy, ktorými stála prevádzkáreň zaťaží (inak než za skutočné výdavky) vedenie podniku alebo niektorú inú jeho kanceláriu za licenčné poplatky, náhrady alebo iné podobné platby za využívanie patentov, know-how alebo iných práv alebo za províziu alebo iné platby za osobitné poskytnuté služby, za správu a riadenie alebo, pokiaľ nejde o bankový podnik, vo forme úrokov z peňazí zapožičaných vedeniu podniku alebo niektorej jeho inej kancelárii.
4. Stálej prevádzkárni sa nebudú pričítať žiadne zisky z toho dôvodu, že táto stála prevádzkáreň iba nakupovala tovar pre podnik.
5. Zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok podľa rovnakej metódy, pokiaľ neexistujú závažné a dostatočné dôvody pre iný postup.
6. Ak zisky zahŕňajú príjmy, o ktorých sa hovorí oddelene v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Letecká doprava

1. Príjem z prevádzkovania lietadiel podnikom jedného zmluvného štátu sa nezdaní v druhom zmluvnom štáte, pokiaľ sa lietadlá nevyužívajú na dopravu úplne alebo hlavne medzi miestami ležiacimi v druhom zmluvnom štáte.
2. Odsek 1 sa použije obdobne na účasti podnikov leteckej dopravy na poole akéhokoľvek druhu.

3. Úroky z fondov priamo spojených s prevádzkovaním lietadiel v medzinárodnej doprave sa na účely odseku 1 považujú za príjem z prevádzkovania takých lietadiel.

Článok 9

Združené podniky

Ak

a) podnik jedného zmluvného štátu sa podieľa priamo alebo nepriamo na vedení, riadení alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) tie isté osoby sa podieľajú priamo alebo nepriamo na vedení, riadení alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu, a ak v jednom alebo v oboch prípadoch sa medzi oboma podnikmi v ich obchodných alebo finančných vzťahoch dojednali alebo sa im uložili podmienky, ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by sa boli dojednali medzi nezávislými podnikmi, môžu sa zisky, ktoré by sa boli bez týchto podmienok docielili jedným z podnikov, ktoré sa však pre tieto podmienky nedocielili, zahrnúť do ziskov tohto podniku a následkom toho zdaniť.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Také dividendy sa však môžu zdaniť tiež v zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá ich vypláca, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak je príjemca skutočným vlastníkom dividend, takto ukladaná daň nepresiahne:

   a) 15 % hrubej sumy dividend, ak je skutočným vlastníkom dividend spoločnosť, ktorá vlastní najmenej 25 % podielov na spoločnosti vyplácajúcej dividendy;

   b) 25 % hrubej sumy dividend vo všetkých iných prípadoch.

   Tento odsek sa nedotkne zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo z iných práv, pokiaľ nie sú pohľadávkami, spojených s účasťou na zisku, práve tak ako príjmy z iných spoločenských práv, ktoré sú podrobené rovnakému zdaneniu ako príjmy z akcií podľa zákonov štátu, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo poskytuje nezávisle v tomto druhom štáte osobné služby zo stálej základne tam umiestnenej a ak vlastníctvo akcií, na základe ktorého sa dividendy vyplácajú, je skutočne spojené a takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Ak spoločnosť majúca sídlo v jednom zmluvnom štáte dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané touto spoločnosťou, ledaže ide o dividendy vyplácané osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v tomto druhom štáte alebo vlastníctvo akcií, na základe ktorého sa dividendy vyplácajú, je skutočne spojené so stálou prevádzkárňou alebo so stálou základňou, ktoré sú umiestnené v tomto štáte, ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov spoločností, aj keď vyplatené dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov, ktoré pochádzajú z tohto druhého štátu.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Také úroky sa však môžu zdaniť tiež v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak príjemca je skutočným vlastníkom úrokov, daň takto ukladaná nepresiahne 15 % hrubej sumy úrokov.

3. Nehľadiac na ustanovenie odseku 2,
   a) úroky sa oslobodia od zdanenia v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, za predpokladu, že ich príjemcom a skutočným vlastníkom je
      i) vláda, nižší správny útvar alebo miestny úrad druhého zmluvného štátu alebo
      ii) ústredná banka druhého zmluvného štátu;
   b) úroky sa oslobodia od zdanenia v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, ak ich skutočným vlastníkom je osoba majúca bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, ktorá tieto úroky poberá v súvislosti s pôžičkou alebo úverom, ktoré sa poskytli alebo zaručili:
      i) v prípade Československa Československou obchodnou bankou, pokiaľ úroky plynú výlučne z financovania vývozu a dovozu,
      ii) v prípade Indie Vývoznou a dovoznou bankou (the Export-Import Banka of India - Exim Bank), pokiaľ úroky plynú výlučne z financovania vývozu a dovozu,
      iii) akoukoľvek inštitúciou zmluvného štátu poverenou financovaním zahraničného obchodu z verejných prostriedkov,
      iv) akoukoľvek inou osobou za predpokladu, že pôžička alebo úver boli schválené vládou prvého zmluvného štátu.
4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených i nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti, poskytujúcich i neposkytujúcich právo na účasť na zisku dlžníka a obzvlášť príjmy z verejných dlhopisov a obligácií včítane prémií a výhier spojených a týmito dlhopismi a obligáciami. Penále za oneskorené platenie sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.
5. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý má bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo poskytuje v tomto druhom štáte nezávisle osobné služby zo stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka, z ktorej sú úroky platené, je skutočne spojená s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
6. Bude sa predpokladať, že úroky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak je platcom tento zmluvný štát sám, nižší správny útvar alebo miestny úrad tohto štátu alebo osoba, ktorá má bydlisko alebo sídlo v tomto štáte. Ak však platca úrokov, či už má alebo nemá bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň alebo stálu základňu, v spojení s ktorými vznikol záväzok platiť úroky, a ak také úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkárne alebo stálej základne, bude sa predpokladať, že zdroj týchto úrokov je v zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň alebo stála základňa umiestnená.
7. Ak suma úrokov, posudzované so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sú platené, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platcom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dojednal platca so skutočným vlastníkom, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto poslednú sumu. Časť platených úrokov, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade podrobená zdaneniu podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky a platby za technické služby

1. Licenčné poplatky a platby za technické služby, ktoré majú zdroj v jednom zmluvnom štáte a platia sa osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Také licenčné poplatky a platby za technické služby sa však môžu tiež zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak príjemca je skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo platieb za technické služby, daň takto ukladaná nepresiahne 30% hrubej sumy licenčných poplatkov alebo platieb za technické služby.

3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté náhradou za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu včítane kinematografických filmov alebo filmov a pások pre rozhlasové alebo televízne vysielanie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, vzoru alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu alebo za použitie alebo právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti z priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti.
4. Výraz „platby za technické služby“ použitý v tomto článku označuje platby v akejkoľvek výške vyplácané iným osobám než zamestnancom platcu za služby riadiacej, technickej alebo poradenskej povahy, včítane obstarávania služieb technického a iného personálu.
5. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov alebo platieb za technické služby majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky alebo platby za technické služby zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo poskytuje nezávisle v tomto druhom štáte osobné služby zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo, majetok alebo zmluva, v súvislosti s ktorými sú licenčné poplatky alebo platby za technické služby platené, sú skutočne spojené s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
6. Predpokladá sa, že licenčné poplatky a platby za technické služby majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak platcom je tento zmluvný štát sám, nižší správny útvar alebo miestny úrad tohto zmluvného štátu alebo osoba majúca bydlisko alebo sídlo v tomto štáte. Ak však osoba, ktorá platí licenčné poplatky alebo platby za technické služby, či už má alebo nemá bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň alebo stálu základňu, v spojení s ktorými vznikol záväzok platiť licenčné poplatky alebo platby za technické služby, a táto stála prevádzkáreň alebo stála základňa znáša na svoju ťarchu tieto licenčné poplatky alebo platby za technické služby, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky alebo platby za technické služby majú zdroj v tom štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň alebo stála základňa umiestnená.
7. Ak suma licenčných poplatkov alebo platieb za technické služby presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platcom a skutočným vlastníkom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorá by sa platila, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto poslednú sumu. Časť platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade podrobená zdaneniu podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky dosiahnuté osobou, ktorá má bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku patriaceho k stálej základni, ktorú osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte má v druhom zmluvnom štáte pre poskytovanie nezávislých osobných služieb, včítane ziskov zo scudzenia takej stálej prevádzkárne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel používaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku patriaceho k prevádzkovaniu takých lodí alebo lietadiel budú podliehať zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom má scudziteľ bydlisko alebo sídlo.
4. Zisky zo scudzenia podielov na majetku spoločnosti, ktorej majetok pozostáva priamo alebo nepriamo hlavne z nehnuteľného majetku umiestneného v niektorom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto štáte.
5. Zisky zo scudzenia podielov na spoločnosti iných než tých, ktoré sú uvedené v odseku 4, sa zdania v zmluvnom štáte, v ktorom má spoločnosť sídlo.

6. Zisky zo scudzenia iného majetku, než ktorý je uvedený v odsekoch 1, 2, 3, 4 a 5, budú podliehať zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom má scudziteľ bydlisko alebo sídlo.

Článok 14

Nezávislé osobné služby

1. Príjmy, ktoré poberá fyzická osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte za poskytovanie odborných služieb alebo za vykonávanie iných nezávislých činností podobnej povahy, budú podliehať zdaneniu len v tomto štáte; v ďalej uvedených prípadoch sa môžu také príjmy zdaniť tiež v druhom zmluvnom štáte,

   a) ak má príjemca pravidelne k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na vykonávanie svojich činností; v takom prípade sa môže v tomto druhom štáte zdaniť len taká časť príjmov, ktorú možno pričítať tejto stálej základni, alebo

   b) ak jeho pobyt v tomto druhom zmluvnom štáte trvá počas jedného alebo viacerých období spolu 90 alebo viac dní v príslušnom „skoršom roku“ alebo v „roku príjmu“ podľa okolností prípadu; v tomto prípade sa môže v tomto druhom štáte zdaniť len tá časť príjmu, ktorá bola dosiahnutá z činností vykonávaných v tomto druhom štáte.

2. Výraz „odborné služby“ zahŕňa nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti a nezávislé činnosti lekárov, chirurgov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovníkov.

Článok 15

Závislé osobné služby

1. Mzdy, platy a iné podobné odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo zamestnania, podliehajú s výhradou ustanovení článkov 16, 17, 18, 19, 20 a 21 zdaneniu len v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny prijaté z toho zamestnania zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaneniu len v prvom štáte, ak:

   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného alebo viacerých období, ktoré spolu neprekročia 183 dní v príslušnom „predchádzajúcom roku“ alebo v „roku príjmu“ podľa okolností prípadu, a

   b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú na účet zamestnávateľa, ktorý nemá bydlisko alebo sídlo v druhom štáte, a

   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkárne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.

3. Odmeny zo zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaných v medzinárodnej doprave podnikom niektorého zmluvného štátu sa môžu bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku zdaniť v tomto štáte.

Článok 16

Tantiémy a odmeny vedúcich riaditeľov spoločnosti

1. Tantiémy a podobné platy, ktoré poberá osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte ako člen správnej alebo dozornej rady spoločnosti, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Mzdy, platy a iné podobné odmeny, ktoré poberá osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte ako vedúci riaditeľ spoločnosti, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberajú na verejnosti vystupujúci výkonní umelci (napr. divadelní, filmoví, rozhlasoví alebo televízni umelci a hudobníci) a športovci zo svojej osobnej činnosti ako takej, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú. Tieto príjmy však nebudú zdanené v uvedenom zmluvnom štáte, ak návšteva umelcov alebo športovcov v tomto štáte je priamo alebo nepriamo, úplne alebo podstatne podporovaná z verejných prostriedkov druhého zmluvného štátu.
2. Výraz „verejné prostriedky“ označuje na účely tohto článku prostriedky zmluvného štátu, jeho nižších správnych útvarov, miestnych úradov a iných verejných orgánov.

Článok 18

Odmeny a penzie vo verejných službách

1. a) Odmeny iné ako penzie, vyplácané niektorým zmluvným štátom, jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, správnemu útvaru alebo miestnemu úradu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

   b) Také odmeny však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby vykonávali v tomto druhom štáte, príjemca má bydlisko v tomto štáte a

      (1) je štátnym občanom tohto štátu, alebo

      (2) nezískal bydlisko v tomto štáte len z dôvodu vykonávania týchto služieb.

2. a) Akékoľvek penzie vyplácané niektorým zmluvným štátom, jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom alebo z fondov, ktoré zriadili, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, správnemu útvaru alebo miestnemu úradu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

   b) Také penzie však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak príjemca má v tomto druhom štáte bydlisko a je štátnym občanom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 17 sa použijú na odmeny a penzie za služby preukázané v spojení s priemyselnou alebo obchodnou činnosťou vykonávanou zmluvným štátom, jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom.

Článok 19

Súkromné penzie a renty

1. Iné penzie, ako penzie uvedené v článku 18, a renty, ktoré poberá osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte zo zdrojov v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť len v prvom zmluvnom štáte.
2. Výraz „penzia“ označuje pravidelné platby poukazované v súvislosti s predošlým zamestnaním alebo ako odškodnenie za škody na zdraví utrpené pri výkone zamestnania.
3. Výraz „renta“ označuje určenú peňažnú sumu, ktorá sa platí pravidelne po dobu života alebo po určené alebo určiteľné časové obdobie na základe záväzku poskytovať tieto platby za primeranú a plnú protihodnotu v peniazoch alebo peniazmi oceniteľnú.

Článok 20

Študenti a učni

1. Fyzická osoba, ktorá má bydlisko v jednom zmluvnom štáte a zdržiava sa dočasne v druhom zmluvnom štáte iba

   a) ako študent na uznávanej univerzite, internáte alebo škole v tomto druhom zmluvnom štáte alebo

   b) ako učeň alebo

c) ako príjemca podpory, príspevku na výživu alebo štipendia od štátnej, náboženskej, dobročinnej, vedeckej, literárnej alebo vzdelávacej organizácie, nebude podrobená dani v tomto druhom zmluvnom štáte

(aa) z úhrad poukázaných z cudziny na jej výživu, vzdelanie, prax, štúdium alebo výskumnú činnosť a

(bb) z podpory, príspevku na výživu alebo zo štipendia.

2. Na účely tohto článku a článku 21 sa bude predpokladať, že fyzická osoba má bydlisko v jednom zmluvnom štáte, ak mala podľa okolností prípadu bydlisko v tomto zmluvnom štáte v „predchádzajúcom roku“ alebo v kalendárnom roku, v ktorom navštívila druhý zmluvný štát, alebo v bezprostredne predchádzajúcom „predchádzajúcom roku“ alebo v kalendárnom roku.

Článok 21

Platy profesorov, učiteľov a výskumných pracovníkov

1. Profesor alebo učiteľ, ktorý má alebo mal bydlisko v jednom zmluvnom štáte prv, ako navštívil druhý zmluvný štát, aby tam vyučoval alebo pracoval vo výskume alebo aby tam vykonával obe tieto činnosti na univerzite, internáte, škole alebo inom uznávanom ústave v tomto druhom zmluvnom štáte, bude v tomto druhom štáte oslobodený od dane z odmeny za také vyučovanie alebo výskum po dobu nepresahujúcu dva roky od dátumu príchodu do tohto druhého štátu.
2. Tento článok sa nepoužije na príjem z výskumu, ak sa taký výskum vykonáva predovšetkým pre súkromný prospech určitej osoby alebo určitých osôb.
3. Na účely odseku 1 sa „uznávaným ústavom“ rozumie ústav, ktorý bol v tomto ohľade schválený príslušným úradom dotknutého zmluvného štátu.

Článok 22

Iné príjmy

1. Príjmy osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, kdekoľvek je ich zdroj a o ktorých sa výslovne nehovorí v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy, podliehajú s výhradou ustanovenia odseku 2 zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na iné príjmy než príjmy z nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 odseku 2, ak príjemca takého príjmu, ktorý má bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, vykonáva priemyselnú alebo obchodnú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo poskytuje v tomto druhom štáte nezávisle osobné služby zo stálej základne tam umiestnenej a právo alebo majetok, pre ktoré sú príjmy platené, sú skutočne spojené s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
3. Príjmy osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, o ktorých sa nehovorí v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy a ktoré majú zdroj v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 23

Vylúčenie dvojakého zdanenia

1. Zákonmi platnými v zmluvných štátoch sa bude aj naďalej spravovať zdanenie príjmu v príslušnom zmluvnom štáte, pokiaľ táto Zmluva neobsahuje odlišné ustanovenia.
2. Dvojaké zdanenie sa v oboch zmluvných štátoch vylúči týmto spôsobom:

   a) Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte poberá príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto Zmluvy zdaniť v druhom zmluvnom štáte, vyjme prvý štát s výhradou ustanovenia odseku b) také príjmy zo zdanenia, ale pri výpočte dane z ostatného príjmu tejto osoby môže použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby príjmy vyňaté zo zdanenia neboli zo zdanenia vyňaté.

   b) Zmluvné štáty môžu pri ukladaní daní osobám, ktoré majú na ich území bydlisko alebo sídlo, zahrnúť do základu dane, z ktorého sa také dane vyrubujú, tie časti príjmu, ktoré sa môžu podľa ustanovení článkov 10, 11 a 12 tejto Zmluvy zdaniť aj v druhom štáte, ale povolia odpočítať od sumy dane vypočítanej z takého základu sumu rovnajúcu sa dani

zaplatenej v druhom zmluvnom štáte. Suma, ktorá sa odpočíta, však nepresiahne takú časť dane, ktorá sa vyberá v prvom štáte, vypočítanej pred tým, než bola odpočítaná daň zaplatená v druhom štáte, a ktorá sa vzťahuje na príjmy, ktoré sa môžu zdaniť podľa článkov 10, 11 a 12 tejto Zmluvy v tomto druhom štáte.

3. Výraz „daň zaplatená v druhom zmluvnom štáte“ zahŕňa na účely odseku 2b) akúkoľvek daň, ktorá by sa mala platiť, keby nebola v druhom zmluvnom štáte podľa platných zákonov upravujúcich zdanenie príjmu povolená úľava vo forme zníženia zdaniteľného príjmu, oslobodenia od dane, zníženia dane alebo úľava v inej forme.

Článok 24

Zákaz diskriminácie

1. Príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť za rovnakých okolností a za rovnakých podmienok podrobení príslušníci tohto druhého štátu.
2. Zdanenie stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie než zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú rovnakú činnosť za rovnakých okolností alebo za rovnakých podmienok.
3. Žiadne ustanovenie tohto článku sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal osobám, ktoré nemajú bydlisko v tomto štáte, osobné zrážky, úľavy a zníženie dane, ktoré podľa zákona patria len osobám, ktoré majú na jeho území bydlisko.
4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok je úplne alebo sčasti, priamo alebo nepriamo vo vlastníctve alebo pod rozhodujúcim vplyvom osoby alebo osôb majúcich bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, nebudú podrobené v prvom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť za rovnakých okolností alebo za rovnakých podmienok podrobené iné podobné podniky tohto prvého štátu.
5. Výraz „zdanenie“ označuje v tomto článku dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba majúca bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte domnieva, že opatrenia urobené jedným alebo oboma zmluvnými štátmi majú alebo budú mať za následok pre ňu zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou, môže nezávisle od opravných prostriedkov podľa vnútroštátneho práva týchto štátov predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, v ktorom má bydlisko alebo sídlo. Prípad sa musí predložiť do troch rokov od dátumu doručenia opatrenia, ktoré je základom zdanenia, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou.
2. Príslušný úrad sa bude snažiť, aby prípad rozhodol vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu za účelom vylúčenia zdanenia, ktoré nie je v zhode s touto Zmluvou, ak bude námietku považovať za oprávnenú a ak sám nebude môcť dospieť k uspokojivému riešeniu. Dosiahnutá dohoda sa vykoná bez ohľadu na premlčanie podľa vnútroštátnych zákonov zmluvných štátov.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť rozhodnúť vzájomnou dohodou ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto Zmluvy. Môžu sa tiež poradiť za účelom vylúčenia dvojakého zdanenia v prípadoch, ktoré nie sú upravené touto Zmluvou.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vojsť do priameho styku za účelom dohody podľa predchádzajúcich odsekov. Ak sa ústna výmena názorov považuje na dosiahnutie dohody za účelnú, môže sa taká výmena konať v rámci komisie zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie alebo doklady potrebné na vykonávanie tejto Zmluvy alebo za účelom zabránenia alebo odhalenia daňového úniku vo veci

daní, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy. Všetky informácie alebo doklady takto vymenené sa budú považovať za tajné a môžu sa oznámiť len osobám včítane súdov alebo správnych úradov povereným vyrubovaním, vyberaním alebo vymáhaním daní, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, alebo vyšetrovaním a trestným stíhaním vo veci týchto daní a daňových podvodov, alebo osobám, ktorých sa informácie alebo doklady týkajú.

2. Výmena informácií alebo dokladov sa bude vykonávať obvyklým postupom alebo na žiadosť v osobitných prípadoch. Príslušné úrady zmluvných štátov sa z času na čas dohodnú na zozname informácií alebo dokladov, ktoré sa budú zasielať obvyklým postupom.
3. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladajú zmluvnému štátu povinnosť:
   a) vykonať administratívne opatrenia, ktoré by sa odchyľovali od zákonov alebo od správnej praxe tohto alebo druhého zmluvného štátu;
   b) poskytnúť informácie alebo doklady, ktoré by sa nemohli dosiahnuť na základe zákonov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu;
   c) poskytnúť informácie alebo doklady, ktoré by odhalili živnostenské, podnikové, priemyselné, obchodné alebo profesionálne tajomstvo alebo obchodný postup alebo informácie, ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 27

Diplomatickí a konzulárni úradníci

Ustanovenia tejto Zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré patria diplomatickým a konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo podľa ustanovení osobitných dohôd.

Článok 28

Nadobudnutie platnosti

Zmluvné štáty si vzájomne oznámia, že boli splnené postupy, ktoré vyžadujú ich právne predpisy pre nadobudnutie platnosti tejto Zmluvy. Zmluva nadobudne platnosť dňom neskoršieho z týchto oznámení a bude sa používať:

a) v Indii na príjmy, ktoré vzniknú v každom predchádzajúcom roku, ktorý sa začne 1. aprílom 1985 alebo neskôr;
b) v Československu na príjmy, ktoré vzniknú v každom roku príjmu, ktorý sa začne 1. januárom 1985 alebo neskôr.

Článok 29

Ukončenie Zmluvy

Táto Zmluva sa dojednáva na neurčitý čas, ale každý zo zmluvných štátov môže po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto Zmluvy dať do 30. júna každého kalendárneho roka druhému zmluvnému štátu diplomatickou cestou písomnú výpoveď. V takom prípade sa Zmluva prestane používať:

a) v Indii na príjmy, ktoré vzniknú v každom predchádzajúcom roku, ktorý sa začne 1. aprílom nasledujúcim po kalendárnom roku, v ktorom bola daná výpoveď, alebo neskôr,
b) v Československu na príjmy, ktoré vzniknú v každom roku príjmu, ktorý sa začne 1. januárom nasledujúcim po kalendárnom roku, v ktorom bola daná výpoveď, ale neskôr.

Na dôkaz toho podpísaní, ktorí boli na to riadne splnomocnení, podpísali túto Zmluvu.

Dané v dvojakom vyhotovení v New Delhi 27. januára 1986 v anglickom jazyku.

Za vládu

Československej socialistickej republiky:

Ing. Jaromír Žák v. r.

minister financií

Za vládu

Indie:

Vishwanath Pratap Singh v. r.

minister financií

PROTOKOL

Pri podpise Zmluvy o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu uzavretej tohto dňa medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Indie podpísaní splnomocnenci sa dohodli, že ďalej uvedené ustanovenia tvoria neoddeliteľnú časť Zmluvy.

II. ČLÁNOK 5 (Stála prevádzkáreň)

(i) Výraz „montáž“ použitý v ustanovení odseku 2g) zahŕňa inštaláciu zariadenia.

(ii) Ustanovenie odseku 3a) a b) sa obdobne použije na prípad, keď zariadenie na uskladnenie tovaru alebo zásoba tovaru sa využívajú okrem uskladnenia alebo vystavenia tovaru aj na zasielanie náhradných dielcov a súčiastok na výmenu zo skladu v zmluvnom štáte po dobu príslušného obchodného kontraktu.

II. ČLÁNOK 8 (Letecká doprava)

Ustanovenia článku 8 vzťahujúce sa na leteckú dopravu sa budú bez ohľadu na ustanovenia článku 28 používať od 1. januára 1961. Daň, pokiaľ bola zaplatená, sa vráti na žiadosť, ktorá sa musí podať do 12 mesiacov odo dňa nadobudnutia platnosti tejto Zmluvy.

Za vládu

Československej socialistickej republiky:

Ing. Jaromír Žák v. r.

minister financií

Za vládu Indie:

Vishwanath Pratap Singh v. r.

minister financií

1) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.